Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2017. gada 26. jūlijā *

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Cīņa pret terorismu – Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP – 1. panta 4. un 6. punkts – Regula (EK) Nr. 2580/2001 – 2. panta 3. punkts – Organizācijas atstāšana to personu, grupu un vienību sarakstā, kas ir iesaistītas terora aktos – Nosacījumi – Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats – Kompetentas iestādes pieņemts lēmums – Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta C-599/14 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2014. gada 19. decembrī iesniedza

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *E. Finnegan*, kā arī *G. Étienne* un *B. Driessen*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *G. de Bergues*, *F. Fize*, *D. Colas* un *B. Fodda*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā,

pārējie lietas dalībnieki –

Liberation Tigers of Tamil Eelam (***LTTE***), Herninga [*Herning*] (Dānija), ko pārstāv *T. Buruma* un *A. M. van Eik*, *advocaten*,

prasītāja pirmajā instancē,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. K. Bulterman* un *J. Langer*, pārstāvji,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *S. Brandon*, kā arī *C. Crane*, *J. Kraehling* un *V. Kaye*, pārstāvji, kam palīdz *M. Gray*, *barrister*,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Gauci* un *F. Castillo de la Torre*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda – angļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] un M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Vajda [*C. Vajda*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre V. Džakobo-Peironnela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 3. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2016. gada 22. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 16. oktobra spriedumu *LTTE*/Padome (T-208/11 un T-508/11, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2014:885), ar kuru Vispārējā tiesa ir atcēlusi:

– Padomes 2011. gada 31. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 83/2011, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 610/2010 (OV 2011, L 28, 14. lpp.);

– Padomes 2011. gada 18. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 687/2011, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulas (ES) Nr. 610/2010 un (ES) Nr. 83/2011 (OV 2011, L 188, 2. lpp.);

– Padomes 2011. gada 22. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1375/2011, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 687/2011 (OV 2011, L 343, 10. lpp.);

– Padomes 2012. gada 25. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 542/2012, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 1375/2011 (OV 2012, L 165, 12. lpp.);

– Padomes 2012. gada 10. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1169/2012, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 542/2012 (OV 2012, L 337, 2. lpp.);

– Padomes 2013. gada 25. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 714/2013, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 1169/2012 (OV 2013, L 201, 10. lpp.);

– Padomes 2014. gada 10. februāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 125/2014, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 714/2013 (OV 2014, L 40, 9. lpp.), un

– Padomes 2014. gada 22. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 790/2014, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 125/2014 (OV 2014, L 217, 1. lpp.).

(turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie tiesību akti"), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (*LTTE*) (Tamililamas atbrīvošanas tīģeri).

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1373 (2001)

2 2001. gada 28. septembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome pieņēma Rezolūciju 1373 (2001), ar kuru noteica vispusīgas stratēģijas terorisma, it īpaši terorisma finansēšanas, apkarošanai. Minētās rezolūcijas 1. punkta c) apakšpunktā tostarp ir noteikts, ka visām valstīm ir nekavējoties jāiesaldē tie līdzekļi un citi finanšu aktīvi vai saimnieciskie resursi, kuri pieder personām, kas veic vai mēģina veikt terora aktus, tajos piedalās vai veicina šādu aktu veikšanu, organizācijām, kas šīm personām pieder vai ko tās kontrolē, un personām un organizācijām, kas rīkojas šo personu vai organizāciju vārdā vai pēc to norādēm.

3 Minētajā rezolūcijā nav paredzēts to personu saraksts, attiecībā uz kurām šie ierobežojošie pasākumi ir jāpiemēro.

Savienības tiesības

Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP

4 Lai īstenotu minēto Rezolūciju 1373 (2001), Padome 2001. gada 27. decembrī pieņēma Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV 2001, L 344, 93. lpp.).

5 Šīs kopējās nostājas 1. pantā ir noteikts:

"1. Šī kopējā nostāja saskaņā ar turpmāko pantu noteikumiem attiecas uz personām, grupām un organizācijām, kas ir iesaistītas terora aktos un uzskaitītas pielikumā.

[..]

4. Sarakstu pielikumā izstrādā, pamatojoties uz precīzu informāciju vai materiālu attiecīgajā lietā, kas norāda, ka kompetenta iestāde pieņēmusi lēmumu par attiecīgajām personām, grupām un organizācijām neatkarīgi no tā, vai lieta ir par izmeklēšanas uzsākšanu vai apsūdzību saistībā ar terora

akta veikšanu, mēģinājumu izdarīt terora aktu, līdzdalību šādā aktā vai tā veicināšanu, pamatojoties uz nopietniem un ticamiem pierādījumiem vai versijām, vai notiesāšanu par šādiem nodarījumiem. Sarakstā var iekļaut personas, grupas un organizācijas, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome atzinusi par saistītām ar terorismu un pret kurām tā noteikusi sankcijas.

Šajā punktā "kompetenta iestāde" ir tiesu iestāde vai gadījumos, ja tiesu iestādēm nav pilnvaru šāda punkta skartajos jautājumos, līdzvērtīga kompetenta iestāde attiecīgajā jomā.

[..]

6. Pielikumā minētos personu vārdus un organizāciju nosaukumus regulāri atjaunina, vismaz reizi sešos mēnešos, lai nodrošinātu pamatojumu vārdu un nosaukumu paturēšanai sarakstā."

Regula (EK) Nr. 2580/2001

6 Uzskatīdama, ka ir vajadzīga regula, lai Kopienu līmenī īstenotu Kopējā nostājā 2001/931 aprakstītos pasākumus, Padome pieņēma 2001. gada 27. decembra Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV 2001, L 344, 70. lpp., un labojumi – OV 2010, L 52, 58. lpp.).

7 Šīs regulas 2. pantā ir paredzēts:

"1. Ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu, tad:

a) visi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi, kas pieder 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai [fiziskai vai] juridiskai personai, grupai vai organizācijai, tiek iesaldēti;

b) nekādi līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā;

2. Tiek aizliegts sniegt finanšu pakalpojumus 3. punktā minētajā sarakstā ietvertai fiziskai vai juridiskai personai, grupai vai organizācijai vai šādas fiziskas vai juridiskas personas, grupas vai organizācijas labā, ja vien tas nav atļauts saskaņā ar 5. un 6. pantu.

3. Pieņemot lēmumu vienbalsīgi, Padome saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP 1. panta 4., 5. un 6. punkta noteikumiem izveido, pārskata un groza to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām attiecas šī regula; šajā sarakstā iekļauj:

i) fiziskās personas, kas veic vai gatavojas veikt jebkādus terorisma aktus, piedalās tajos vai veicina terorisma aktu veikšanu;

ii) juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kas veic vai gatavojas veikt jebkādus terorisma aktus, piedalās tajos vai veicina terorisma aktu veikšanu;

iii) juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kuras pieder vai kuras kontrolē viena vai vairākas i) un ii) apakšpunktā minētās fiziskās vai juridiskās personas, grupas vai organizācijas; vai

iv) fiziskās vai juridiskās personas, grupas vai organizācijas, kas darbojas viena vai vairāku i) un ii) apakšpunktā minēto fizisko vai juridisko personu, grupu vai organizāciju interesēs vai pēc to rīkojuma."

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētie tiesību akti

8 2006. gada 29. maijā Padome pieņēma Lēmumu 2006/379/EK, ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā Nr. 2580/2001 un atceļ Lēmumu 2005/930/EK (OV 2006, L 144, 21. lpp.). Ar šo lēmumu Padome iekļāva *LTTE* Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā paredzētajā sarakstā (turpmāk tekstā – "strīdīgais saraksts").

9 *LTTE* iekļaušana šajā sarakstā tika atstāta spēkā ar vēlākiem Padomes tiesību aktiem, it īpaši ar apstrīdētajiem tiesību aktiem.

10 Šo tiesību aktu pamatojumos Padome *LTTE* aprakstīja kā teroristu grupu un atsaucās uz virkni terora aktu, ko *LTTE* esot veikusi, sākot no 2005. gada. Tā pauda uzskatu, ka, "lai gan nesenā *LTTE* militārā sakāve ir būtiski vājinājusi tās struktūru, tomēr visticamāk, ka šī organizācija turpinās veikt terora aktus Šrilankā". Papildus tam Padome minēja it īpaši divus Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes 2001. gada lēmumus par *LTTE* aizliegšanu un līdzekļu iesaldēšanu (turpmāk tekstā kopā – "Apvienotās Karalistes lēmumi"), kā arī Indijas iestāžu 1992. gadā pieņemtu lēmumu par *LTTE* aizliegšanu, kurš 2004. gadā ir apstiprināts (turpmāk tekstā – "Indijas iestāžu lēmums"). Pēc tam, kad Padome saistībā ar Lielbritānijas lēmumiem un – vienīgi Īstenošanas regulas Nr. 790/2014 motīvos – saistībā ar Indijas lēmumu bija konstatējusi, ka tie tiek regulāri pārskatīti vai var tikt pārskatīti vai apstrīdēti, tā pauda uzskatu, ka šos lēmumus ir pieņēmušas kompetentas iestādes Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē. Visbeidzot Padome konstatēja, ka minētie lēmumi joprojām ir spēkā, un pauda uzskatu, ka joprojām ir spēkā motīvi, kas bija pamatojuši *LTTE* iekļaušanu strīdīgajā sarakstā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 11. aprīlī, *LTTE* cēla prasību, kura tika reģistrēta ar numuru T-208/11 un ar kuru tiek prasīts atcelt Īstenošanas regulu Nr. 83/2011, ciktāl šis tiesību akts attiecas uz *LTTE*.

12 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 28. septembrī un labots 2011. gada 19. oktobrī, *LTTE* cēla prasību, kura tika reģistrēta ar numuru T-508/11 un ar kuru tika prasīts atcelt Īstenošanas regulu Nr. 687/2011, ciktāl šis tiesību akts attiecas uz to.

13 Tā kā tiesvedības gaitā Padome bija pieņēmusi Regulas Nr. 1375/2011, Nr. 542/2012, Nr. 1169/2012, Nr. 714/2013, Nr. 125/2014 un Nr. 790/2014, ar kurām attiecīgi tika atceltas un aizstātas iepriekšējās īstenošanas regulas, *LTTE* secīgi pielāgoja savus sākotnējos prasījumus tādējādi, ka ar tās prasību tika lūgts atcelt arī šīs pēdējās minētās regulas, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *LTTE*.

14 Savu prasījumu pamatošanai *LTTE* izvirzīja būtībā septiņus pamatus, proti, sešus pamatus, kas ir kopīgi lietām T-208/11 un T-508/11, un septīto lietā T-508/11. Seši abām šīm lietām kopīgie pamati attiecas uz, pirmkārt, Regulas Nr. 2580/2001 nepiemērojamību konfliktam starp *LTTE* un Šrilankas valdību, otrkārt, kļūdainu *LTTE* kvalifikāciju par teroristisku organizāciju Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3. punkta izpratnē, treškārt, to, ka nav kompetentas iestādes pieņemta lēmuma, ceturtkārt, to, ka nav veikta Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktā prasītā pārskatīšana, piektkārt, to, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu, un, sestkārt, to, ka ir pārkāptas prasītājas organizācijas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Septītais pamats, kas tika izvirzīts tikai lietā T-508/11, attiecas uz samērīguma un subsidiaritātes principu pārkāpumiem.

15 Vispārējā tiesa, noraidījusi pirmo no šiem pamatiem, apmierināja ceturto līdz sesto, kā arī daļēji trešo pamatu un, pamatojoties uz minēto, atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz *LTTE*.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

16 Padome lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– galīgi izlemt jautājumus, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, un noraidīt *LTTE* celtās prasības, un

– piespriest *LTTE* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un saistībā ar šo apelācijas tiesvedību.

17 *LTTE* lūdz Tiesu:

– noraidīt Padomes iesniegto apelācijas sūdzību;

– apstiprināt pārsūdzēto spriedumu, un

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un apstiprināt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to Padomei ir piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kuri attiecas uz tiesvedību Vispārējā tiesā.

18 Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Komisija ir iestājušās lietā Padomes prasījumu atbalstam.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

19 Ar pirmo pamatu Padome, kuru atbalsta Apvienotās Karalistes valdība, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 141. un 146.–148. punktā ir atzinusi, ka Padomei apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos bija jāpierāda, ka tā ir pārbaudījusi, vai Indijas tiesību sistēmā tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā tiek aizsargātas līdzvērtīgi, kā tās tiek garantētas Eiropas Savienības tiesībās. Lai gan Padome piekrīt, ka, ja tā, kā šajā lietā, pamatojas uz trešās valsts iestādes pieņemtiem lēmumiem, tai ir pienākums veikt šādas aizsardzības pārbaudi, Padome uzsver, ka tai Kopējā nostājā 2001/931 nav noteikts pienākums iekļaut pamatojumu attiecībā uz šo pārbaudi.

20 Padomes ieskatā, pieņemot, ka tai ir pienākums pierādīt, ka trešajā valstī spēkā esošās procedūras sniedz tādas garantijas attiecībā uz tiesībām uz aizstāvību un tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir līdzvērtīgas tām, kādas ir paredzētas Savienības tiesībās, Padomei nevarot tikt pārmests, ka tā šo pierādīšanu ir veikusi savā iebildumu rakstā, nevis apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos. Tā kā trešā valsts varētu uzskatīt, ka šajos pamatojumos ietverts komentārs par to, vai tā ievēro vai neievēro tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir iejaukšanās tās iekšējās lietās, Vispārējās tiesas pieprasītais pamatojums nepieļautu Padomei savos lēmumos balstīties uz trešo valstu lēmumiem. Situācija būtu atšķirīga, ja Padomei tiktu ļauts savus apsvērumus par attiecīgās trešās valsts juridisko sistēmu izteikt procesuālajos rakstos, kas tiek iesniegti Savienības tiesās, kur pēdējiem minētajiem būtu nodrošināta zināma konfidencialitāte.

21 *LTTE* šo argumentāciju apstrīd.

Tiesas vērtējums

22 Lai izlemtu par šo pamatu, iesākumā ir jākonstatē, ka pārsūdzētā sprieduma 125.–136. punktā Vispārējā tiesa jēdzienu "kompetenta iestāde" Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē ir pamatoti interpretējusi tādējādi, ka tas neattiecas vienīgi uz dalībvalstu iestādēm, bet ka tajā principā var būt ietvertas arī trešo valstu iestādes.

23 Šī interpretācija, ko lietas dalībnieki saistībā ar šo apelācijas sūdzību kopumā nekritizē, ir pamatota, pirmkārt, no Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta formulējuma viedokļa, jo tajā jēdziens "kompetentas iestādes" nav attiecināts tikai uz dalībvalstu iestādēm, un, otrkārt, no šīs kopējās nostājas mērķa viedokļa, jo tā tika pieņemta, lai īstenotu ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1373 (2001), kuras mērķis ir, visām valstīm sistemātiski un cieši sadarbojoties, pastiprināt cīņu pret terorismu pasaules līmenī.

24 Ņemot vērā minēto, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 139. punktā tāpat pamatoti būtībā atzina, ka Padomei, pirms tā pamatojas uz trešās valsts iestādes lēmumu, ir pienākums pārbaudīt, vai šis lēmums ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

25 Tiesa ir atkārtoti atzinusi, ka Padomei, kad tā nosaka ierobežojošus pasākumus, ir pienākums ievērot pamattiesības, kuras ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa un pie kurām pieder tostarp tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošana (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 97. un 98. punkts, kā arī 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 65. un 66. punkts).

26 Šajā ziņā vajadzība veikt šī sprieduma 24. punktā aprakstīto pārbaudi, kurai Padome ir tieši piekritusi saistībā ar šo apelācijas sūdzību, izriet it īpaši no Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktā paredzētās prasības, – saskaņā ar kuru personas vai organizācijas sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā ir jābūt pamatotai ar kompetentas iestādes pieņemtu lēmumu, – mērķa. Proti, šīs prasības mērķis ir aizsargāt attiecīgās personas vai organizācijas, nodrošinot, lai to sākotnējā iekļaušana šajā sarakstā notiktu, vienīgi balstoties uz pietiekami drošu faktisko pamatu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un Nīderlande/*Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711, 68. punkts). Tomēr šis mērķis var tikt sasniegts tikai tad, ja trešo valstu lēmumi, ar kuriem Padome pamato personu vai organizāciju sākotnējo iekļaušanu minētajā sarakstā, ir pieņemti, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

27 Šis secinājums turklāt ir nostiprināts Padomes 2007. gada 28. jūnija dokumenta 10826/1/07 REV 1 II pielikumā ietvertā dokumenta "Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism" (Kopējās nostājas 2001/931 par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu ieviešanas darba grupas darba metodes) 4. punktā, no kura izriet, ka, ja Padome, pamatojot personas vai organizācijas iekļaušanu strīdīgajā sarakstā, balstās uz trešās valsts priekšlikumu, tā pārbauda, vai priekšlikums atbilst cilvēktiesībām, it īpaši tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.

28 Tā kā Padome apstrīd vajadzību apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos norādīt motivāciju, kas apliecinātu, ka tā ir pārbaudījusi, vai Indijas iestāžu lēmums ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir jāatgādina, ka Vispārējās tiesas vērtējums par to, vai pamatojums ir vai nav pietiekams, var tikt pārbaudīts apelācijas tiesvedībā Tiesā (spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 140. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Pienākuma norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu, kas ir saistīts ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, mērķis ir, pirmkārt, sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai varētu noteikt, vai tiesību akts ir pienācīgi pamatots vai arī saistībā ar to, iespējams, ir pieļauti pārkāpumi, kuri ļauj

apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt pārbaudi par šī tiesību akta tiesiskumu (spriedumi, 2016. gada 18. februāris, Padome/*Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 74. punkts, un 2016. gada 21. aprīlis, Padome/*Bank Saderat Iran*, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70. punkts).

30 Šāda tiesību akta pamatojumā tādējādi katrā ziņā ir jābūt izklāstītiem faktiem un juridiskajiem apsvērumiem, kuriem ir būtiska nozīme šī akta struktūrā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2007. gada 11. janvāris, *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija, C-404/04 P, nav publicēts, EU:C:2007:6, 30. punkts; 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 96. punkts, kā arī 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. punkts).

31 Ņemot vērā šī sprieduma 26. punktā minēto prasības –, saskaņā ar kuru personas vai organizācijas sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā ir jābūt pamatotai ar kompetentas iestādes pieņemtu lēmumu, – mērķi, ir jāuzskata, ka tad, kad Padome šo iekļaušanu sarakstā pamato ar trešās valsts lēmumu, garantijai, ka šis lēmums ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir būtiska nozīme minētās iekļaušanas sarakstā un turpmāko lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu struktūrā. Padomei tādējādi šo lēmumu pamatojumos ir jāsniedz norādes, kas ļauj uzskatīt, ka tā ir pārbaudījusi šo tiesību ievērošanu.

32 Šo secinājumu neietekmē šī sprieduma 20. punktā izklāstītā Padomes argumentācija.

33 Pienākuma norādīt pamatojumu mērķis ir ļaut attiecīgajai personai, pilnībā pārzinot faktus, izlemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 4. jūnijs, *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, 53. punkts, kā arī 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. punkts). Šajā nolūkā pietiktu ar to, ka Padome lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu pamatojumā kodolīgi norādītu iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka trešās valsts lēmums, uz kuru tā plāno pamatoties, ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

34 Tā kā Padome var pamatoties tikai uz tādas trešās valsts lēmumu, kura ievēro tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, tāds pamatojums kā tas, kas ir aprakstīts iepriekšējā punktā, nevar tikt uzskatīts par iejaukšanos attiecīgās trešās valsts iekšējās lietās.

35 Turklāt, ņemot vērā šī sprieduma 33. punktā minēto judikatūru, nav atbalstāms arī Padomes arguments, saskaņā ar kuru tai būtu jāatļauj savus apsvērumus par attiecīgās trešās valsts juridisko sistēmu izteikt nevis lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu pamatojumos, bet tās procesuālajos rakstos, kas tiek iesniegti Savienības tiesās.

36 Šajā gadījumā, kā Vispārējā tiesa norādīja pārsūdzētā sprieduma 141. un 145. punktā, Īstenošanas regulu Nr. 83/2011, Nr. 687/2011, Nr. 1375/2011, Nr. 542/2012, Nr. 1169/2012, Nr. 714/2013 un Nr. 125/2014 pamatojumos ir vienīgi konstatēts, ka Indijas valdība 1992. gadā saskaņā ar *Unlawful Activities Act 1967* (1967. gada Nelikumīgu darbību novēršanas akts) *LTTE* aizliedza un pēc tam to iekļāva teroristu organizāciju sarakstā, kas pievienots *Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004* (2004. gada (Grozītais) nelikumīgu darbību novēršanas akts). Īstenošanas regulas Nr. 790/2014 pamatojumā šis konstatējums ir vienīgi papildināts, norādot, ka 1967. gada Nelikumīgu darbību novēršanas akta 36. un 37. pantā ir ietvertas tiesību normas par Indijas to personu un organizāciju saraksta, uz kurām tiek attiecināti ierobežojoši pasākumi, apstrīdēšanu un pārskatīšanu, ka lēmumu par *LTTE* kā nelikumīgas apvienības aizliegšanu periodiski pārskata Indijas iekšlietu ministrs, ka pēdējā pārskatīšana ir notikusi 2012. gada 14. maijā un ka pēc saskaņā ar 1967. gada Nelikumīgu darbību novēršanas aktu izveidotās tiesas veiktas pārskatīšanas Indijas iekšlietu ministrs 2012. gada 11. decembrī ir apstiprinājis pasākumu noteikšanu pret *LTTE* kā pret terorismā iesaistītu organizāciju.

37 Ne Īstenošanas regulās Nr. 83/2011, Nr. 687/2011, Nr. 1375/2011, Nr. 542/2012, Nr. 1169/2012, Nr. 714/2013 un Nr. 125/2014, ne arī Īstenošanas regulā Nr. 790/2014 nav norādīts neviens pats apstāklis, kas ļautu uzskatīt, ka Padome ir pārbaudījusi, vai Indijas iestāžu lēmums ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Šo regulu pamatojumi tātad neļauj noskaidrot, vai Padome ir izpildījusi tai šajā ziņā pastāvošo pārbaudes pienākumu.

38 Līdz ar to Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 142., 146., 147. un 149. punktā, ir pamatoti atzinusi, ka apstrīdētajiem tiesību aktiem nav sniegts pietiekams pamatojums.

39 Tādējādi pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

40 Ar otro pamatu, kas attiecas it īpaši uz pārsūdzētā sprieduma 173., 175., 186.–189., 198., 202.–204., 212., 213. un 225. punktu, Padome apgalvo, pirmkārt, ka minētais spriedums ir pamatots ar kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru Padomei ir regulāri jānorāda jauni motīvi *LTTE* atstāšanai strīdīgajā sarakstā. Tā kā valstu lēmumi, kuri bija pamatojuši *LTTE* sākotnējo iekļaušanu šajā sarakstā, nav ne atcelti, ne atsaukti un tā kā nav citu apstākļu, kas liecinātu par vajadzību svītrot *LTTE* no minētā saraksta, Padomei esot bijušas tiesības atstāt *LTTE* strīdīgajā sarakstā, balstoties vienīgi uz valstu lēmumiem, kuri bija pamatojuši šīs organizācijas sākotnējo iekļaušanu šajā sarakstā.

41 Otrkārt, Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, noraidīdama iespēju periodiskās pārskatīšanas nolūkos izmantot no publiskiem avotiem gūtu informāciju. Padome uzskata, ka tai ir jābūt iespējai šajā nolūkā balstīties uz citiem apstākļiem, nevis valstu lēmumiem, jo bieži vien valstu lēmumu, kas būtu pieņemti pēc personas vai organizācijas sākotnējās iekļaušanas strīdīgajā sarakstā, vispār nav. Vispārējās tiesas argumentācija esot pretrunā Kopējā nostājā 2001/931 norādītajam cīņas pret terorismu mērķim.

42 Komisija un dalībvalstis, kas ir tiesvedības Tiesā dalībnieces, atbalsta Padomes argumentāciju, uzsverot it īpaši Kopējā nostājā 2001/931 veikto nošķiršanu starp šīs kopējās nostājas 1. panta 4. punktā minēto organizācijas sākotnējo iekļaušanu strīdīgajā sarakstā, no vienas puses, un turpmāko pārskatīšanu, kas ir paredzēta tās 1. panta 6. punktā, no otras puses.

43 Turpretim *LTTE* ieskatā Vispārējā tiesa ir pamatoti uzskatījusi, ka, ja Padome izšķiras par jaunu motīvu norādīšanu tās atstāšanai strīdīgajā sarakstā, šiem motīviem ir jābūt iegūtiem no valstu lēmumiem Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē, nevis no preses vai interneta. Padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru tā var izmantot publisku informāciju, lai pamatotu atstāšanu strīdīgajā sarakstā, ir pretrunā ar Kopējo nostāju 2001/931 un 2012. gada 15. novembra spriedumu *Al-Aqsa* /Padome un Nīderlande/*Al-Aqsa* (C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711) ieviestajai divu līmeņu sistēmai.

Tiesas vērtējums

44 Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz nosacījumiem, ar kādiem Padome, veicot personas vai organizācijas iekļaušanas strīdīgajā sarakstā pārskatīšanu, kas ir tās pienākums atbilstoši Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktam, var atstāt šo personu vai organizāciju minētajā sarakstā. Lai noskaidrotu šos nosacījumus, Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā it īpaši savstarpējo sakarību starp to un šīs nostājas 1. panta 4. punktu, kurā ir regulēti nosacījumi attiecīgās personas vai organizācijas sākotnējai iekļaušanai minētajā sarakstā.

45 Attiecībā uz sākotnējiem lēmumiem par līdzekļu iesaldēšanu Tiesa ir atzinusi, ka Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta formulējumā ir atsauce uz valsts iestādes pieņemtu lēmumu, pieprasot precīzu informāciju vai lietas materiālos minētus apstākļus, kas parādītu, ka šāds lēmums ir ticis pieņemts. Šīs prasības mērķis ir nodrošināt, lai tad, ja Savienībai nav iespējas pašai veikt izmeklēšanu par personas vai organizācijas saistību ar terora aktiem, Padomes lēmums par vienas vai otras no tām sākotnējo iekļaušanu strīdīgajā sarakstā tiktu pieņemts, balstoties uz pietiekamu faktisko pamatu, kas minētajai iestādei ļauj izsecināt tādu draudu esamību, ka, ja netiks noteikti nekādi pretpasākumi, attiecīgā persona vai organizācija turpinās savu iesaistīšanos ar terorismu saistītās darbībās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un Nīderlande/*Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711, 69., 79. un 81. punkts).

46 Turpretim, runājot par turpmākiem lēmumiem par līdzekļu iesaldēšanu, no Tiesas judikatūras izriet, ka būtiskais jautājums, veicot pārbaudi par personas vai organizācijas atstāšanu strīdīgajā sarakstā, ir, vai kopš šīs personas vai organizācijas iekļaušanas šajā sarakstā vai kopš iepriekšējās pārskatīšanas faktiskā situācija ir mainījusies tādējādi, ka no tās vairs nevar tikt izdarīts tas pats secinājums par attiecīgās personas vai organizācijas iesaistīšanos ar terorismu saistītās darbībās (spriedums, 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un Nīderlande/*Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711, 82. punkts).

47 Šajā gadījumā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 173. un 202. punktā pauda uzskatu, ka apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos ietvertajam sarakstam ar terora aktiem, ko *LTTE* esot veikusi, sākot no 2005. gada, ir bijusi noteicoša loma attiecībā uz Padomes īstenoto *LTTE* līdzekļu iesaldēšanas atstāšanu spēkā. Pārsūdzētā sprieduma 187. un 204. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka atsaucei uz ikvienu jaunu terora aktu, kuru Padome, veicot pārskatīšanu saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktu, iekļauj savā pamatojumā, ir jābūt pārbaudītai un par to ir jābūt pieņemtam kompetentas iestādes lēmumam attiecīgajā valstī. Tā kā Vispārējā tiesa, tostarp pārsūdzētā sprieduma 186. un 207. punktā, konstatēja, ka Padome savus apgalvojumus attiecībā uz terora aktiem, ko *LTTE* esot veikusi, sākot no 2005. gada, ir balstījusi nevis uz šādiem lēmumiem, bet gan uz informāciju, kuru tā ir ieguvusi no preses un interneta, tā līdz ar to apstrīdētos tiesību aktus atcēla.

– Par otrā pamata pirmo daļu

48 Otrā pamata pirmajā daļā Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka Padomei bija regulāri jānorāda jauni motīvi *LTTE* atstāšanai strīdīgajā sarakstā un, ja nebija apstākļu, kas liecinātu par vajadzību svītrot šo organizāciju no šī saraksta, tā nevarēja to atstāt minētajā sarakstā, balstoties vienīgi uz valstu lēmumiem, kas bija pamatojuši tās sākotnējo iekļaušanu tajā, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

49 No pirmā apelācijas sūdzības pamata izvērtējuma izriet, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti konstatējusi, ka apstrīdētajiem tiesību aktiem nav sniegts pietiekams pamatojums attiecībā uz garantiju, ka Indijas iestāžu lēmums ir pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Otrā pamata pirmā daļa, ciktāl tā attiecas uz Indijas iestāžu lēmumu, līdz ar to ir neefektīva.

50 Ciktāl otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa attiecas uz Apvienotās Karalistes lēmumiem, ir jākonstatē, kā izriet it īpaši no pārsūdzētā sprieduma 196. punkta, ka Vispārējā tiesa ir vismaz netieši paudusi uzskatu, ka šie lēmumi paši par sevi nebija pietiekams pamats *LTTE* atstāšanai strīdīgajā sarakstā.

51 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no šī sprieduma 46. punktā minētās judikatūras izriet, ka Padome, veicot pārskatīšanu saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktu, var atstāt attiecīgo personu vai organizāciju strīdīgajā sarakstā, ja tā secina, ka turpina pastāvēt risks, ka tā varētu iesaistīties ar

terorismu saistītās darbībās, kurš bija pamatojis tās sākotnējo iekļaušanu šajā sarakstā. Personas vai organizācijas atstāšana strīdīgajā sarakstā tādējādi būtībā ir sākotnējās iekļaušanas sarakstā pagarināšana.

52 Pārbaudot, vai turpina pastāvēt risks, ka attiecīgā persona vai organizācija varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, ir pienācīgi jāņem vērā valsts lēmuma, kas ir izmantots par pamatu šīs personas vai organizācijas sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā, turpmākais liktenis, konkrēti, šī valsts lēmuma atcelšana vai atsaukšana jaunu faktu vai apstākļu, vai arī izmaiņu valsts kompetentās iestādes vērtējumā dēļ.

53 Ņemot vērā minēto, šajā gadījumā rodas jautājums, vai ar valsts lēmuma, kurš ir izmantots par pamatu sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā, atstāšanu spēkā pašu par sevi var būt pietiekami, lai atstātu attiecīgo personu vai organizāciju šajā sarakstā.

54 Šajā ziņā, ja, ņemot vērā pagājušo laiku, un atbilstoši lietas apstākļu attīstībai tas vien, ka valsts lēmums, kurš ir izmantots par pamatu sākotnējai iekļaušanai sarakstā, joprojām ir spēkā, vairs neļauj izdarīt secinājumu, ka turpina pastāvēt risks, ka attiecīgā persona vai organizācija varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, Padomei ir pienākums šīs personas vai organizācijas atstāšanu minētajā sarakstā balstīt uz aktualizētu situācijas vērtējumu, ņemot vērā jaunākus faktiskos apstākļus, kas pierāda minētā riska saglabāšanos (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./ *Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 156. punkts).

55 Šajā gadījumā starp Apvienotās Karalistes lēmumu, kuri tika izmantoti par pamatu sākotnējai *LTTE* iekļaušanai strīdīgajā sarakstā, pieņemšanu 2001. gadā, šo iekļaušanu sarakstā, kas tika veikta 2006. gadā, un apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanu laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam ir pagājis ievērojams laiks. Turklāt, kā Padome ir minējusi apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos, *LTTE* ir piedzīvojusi militāru sakāvi, par ko 2009. gada maijā paziņoja Šrilankas valdība un kas šo organizāciju ir ievērojami vājinājusi. Padomei tādējādi bija pienākums balstīt *LTTE* atstāšanu šajā sarakstā uz jaunākiem apstākļiem, kas pierāda riska, ka *LTTE* varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, saglabāšanos. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo Padome, Vispārējā tiesa, vismaz netieši paužot uzskatu, ka Apvienotās Karalistes lēmumi paši par sevi nebija pietiekams pamats, uz kuru balstīt apstrīdētos tiesību aktus, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

56 Tādējādi otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir jānoraida.

– *Par otrā pamata otro daļu*

57 Runājot par otrā apelācijas sūdzības pamata otro daļu, Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 187.–189., 202.–204. un 225. punktā atzīstot, ka Padomei, lai atstātu personu vai organizāciju strīdīgajā sarakstā, bija jāpamatojas vienīgi uz valsts kompetento iestāžu lēmumos norādītajiem apstākļiem un ka Padome, šajā lietā balstoties uz informāciju, kas iegūta no preses un interneta, ir pārkāpusi gan Kopējās nostājas 2001/931 1. pantu, gan savu pienākumu norādīt pamatojumu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

58 Pirmkārt, attiecībā uz Kopējās nostājas 2001/931 1. pantu vispirms ir jānorāda, ka šajā pantā ir veikta nošķiršana starp tā 4. punktā minēto personas vai organizācijas sākotnējo iekļaušanu strīdīgajā sarakstā, no vienas puses, un tā 6. punktā minēto sarakstā jau iekļautas personas vai organizācijas atstāšanu šajā sarakstā, no otras puses.

59 Atbilstoši Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktam priekšnoteikums personas vai organizācijas sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā ir valsts lēmums, ko ir pieņēmusi kompetenta iestāde, vai ANO Drošības padomes lēmums, ar kuru ir noteikta sankcija.

60 Šāds nosacījums turpretim nav paredzēts šīs kopējās nostājas 1. panta 6. punktā, atbilstoši kuram "pielikumā ietvertajā sarakstā minētos personu vārdus un organizāciju nosaukumus regulāri atjaunina, vismaz reizi sešos mēnešos, lai nodrošinātu pamatojumu vārdu un nosaukumu paturēšanai sarakstā".

61 Šī nošķiršana, kā ir norādīts šī sprieduma 51. punktā, ir izskaidrojama ar to, ka personas vai organizācijas atstāšana strīdīgajā sarakstā tādējādi būtībā ir sākotnējās iekļaušanas sarakstā pagarināšana, un priekšnoteikums tai līdz ar to ir fakts, ka turpina pastāvēt risks, ka attiecīgā persona vai organizācija varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, kādu sākotnēji bija konstatējusi Padome, balstoties uz valsts lēmumu, kas tika izmantots par pamatu šai sākotnējai iekļaušanai sarakstā.

62 Tādējādi, lai gan Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktā ir prasīts, lai Padome vismaz reizi sešos mēnešos [sarakstu] "atjaunina [pārskata]", lai nodrošinātu pamatojumu šajā sarakstā jau iekļautas personas vai organizācijas "paturēšanai [atstāšanai]" minētajā sarakstā, balstoties uz valsts lēmumu, ko ir pieņēmusi kompetenta iestāde, tomēr šajā tiesību normā nav prasīts, lai uz katru jaunu apstākli, uz kuru Padome atsaucas nolūkā pamatot attiecīgās personas vai organizācijas atstāšanu strīdīgajā sarakstā, attiektos valsts lēmums, ko kompetenta iestāde būtu pieņēmusi pēc lēmuma, kurš ir izmantots par pamatu sākotnējai iekļaušanai sarakstā. Izvirzot šādu prasību, Vispārējā tiesa Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktā vienīgi attiecībā uz personas vai organizācijas sākotnējo iekļaušanu minētajā sarakstā paredzēto nosacījumu par šāda lēmuma esamību ir attiecinājusi uz pārskatīšanu, ko Padomei ir pienākums veikt saskaņā ar šīs kopējās nostājas 1. panta 6. punktu. Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa nav ievērojusi pastāvošo nošķīrumu starp sākotnējo lēmumu par personas vai organizācijas iekļaušanu strīdīgajā sarakstā un turpmāko lēmumu, saskaņā ar kuru attiecīgā persona vai organizācija tiek šajā sarakstā atstāta.

63 Turpinājumā ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas sniegtā Kopējās nostājas 2001/931 1. panta interpretācija ir vismaz netieši balstīta uz apsvērumu, saskaņā ar kuru vai nu valsts kompetentās iestādes regulāri pieņem lēmumus, kuri var tikt izmantoti par pamatu pārskatīšanai, ko Padomei ir pienākums veikt saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktu, vai arī Padomei ir iespēja vajadzības gadījumā šīm iestādēm lūgt šādus lēmumus pieņemt.

64 Tomēr šim pēdējam minētajam apsvērumam nav atrodams pamatojums Savienības tiesībās.

65 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka, pirmkārt, fakts, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 210. un 211. punktā, ka dalībvalstis informē Padomi par to kompetento iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un nosūta tai šos lēmumus, nenozīmē, ka šīm iestādēm ir pienākums regulāri vai vismaz vajadzības gadījumā pieņemt lēmumus, kas var tikt izmantoti par pamatu šai Padomes veiktajai pārskatīšanai.

66 Otrkārt, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir atzinusi pārsūdzētā sprieduma 213. punktā, tā kā ar Kopējo nostāju 2001/931 ieviestajā ierobežojošo pasākumu sistēmā nav īpaša pamatojuma, LES 4. panta 3. punktā nostiprinātais lojālas sadarbības princips neļauj Padomei noteikt dalībvalstu kompetentajām iestādēm pienākumu vajadzības gadījumā pieņemt valstu lēmumus, kuri var tikt izmantoti par pamatu pārskatīšanai, kas Padomei ir jāveic saskaņā ar šīs kopējās nostājas 1. panta 6. punktu.

67 Gluži pretēji, ir jānorāda, ka šajā sistēmā nav paredzēts mehānisms, kurš Padomei ļautu vajadzības gadījumā izmantot valstu lēmumus, kas ir pieņemti pēc attiecīgās personas vai organizācijas sākotnējās iekļaušanas strīdīgajā sarakstā, lai veiktu pārskatīšanu, kura tai ir jāveic saskaņā ar minētās kopējās nostājas 1. panta 6. punktu un kurā tai ir pienākums pārbaudīt, vai turpina pastāvēt risks, ka šī persona vai organizācija varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās. Tā kā šāds mehānisms nepastāv, nevar tikt uzskatīts, ka ar šo sistēmu Padomei tiek prasīts šo pārskatīšanu veikt, vienīgi balstoties uz šādiem valstu lēmumiem, jo šādi nevajadzīgi tiktu ierobežoti līdzekļi, kas šim nolūkam ir Padomes rīcībā.

68 Visbeidzot ir jākonstatē, ka pretēji uzskatam, ko Vispārējā tiesa ir paudusi it īpaši pārsūdzētā sprieduma 187. un 210. punktā, tās sniegtā Kopējās nostājas 2001/931 1. panta interpretācija nav pamatota arī ar vajadzību aizsargāt attiecīgās personas vai organizācijas.

69 Šajā ziņā, runājot par sākotnējo iekļaušanu strīdīgajā sarakstā, ir jānorāda, ka attiecīgā persona vai organizācija ir aizsargāta it īpaši ar iespēju gan valstu tiesās apstrīdēt valstu lēmumus, kas ir izmantoti par pamatu šai iekļaušanai sarakstā, gan arī – Savienības tiesās – pašu iekļaušanu sarakstā.

70 Runājot par turpmākiem lēmumiem par līdzekļu iesaldēšanu, attiecīgā persona vai organizācija ir aizsargāta it īpaši ar iespēju vērsties pret tiem ar prasību Savienības tiesā. Pēdējai minētajai ir pienākums pārbaudīt, konkrēti, pirmkārt, vai ir izpildīts LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu un vai līdz ar to norādītie motīvi ir pietiekami precīzi un konkrēti, kā arī, otrkārt, vai šie motīvi ir pamatoti (skat. pēc analoģijas spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 118. un 119. punkts, kā arī 2013. gada 28. novembris, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64. punkts).

71 Šajā kontekstā ir jāprecizē, ka attiecīgā persona vai organizācija prasībā, kas ir vērsta pret tās atstāšanu strīdīgajā sarakstā, var apstrīdēt visus apstākļus, uz kuriem Padome balstās, lai pierādītu, ka turpina pastāvēt risks, ka tā varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, neatkarīgi no jautājuma par to, vai informācija par šiem apstākļiem ir gūta no valsts lēmuma, ko ir pieņēmusi kompetenta iestāde, vai arī no citiem avotiem. Apstrīdēšanas gadījumā Padomes ziņā ir pierādīt apgalvoto faktu pamatotību un Savienības tiesas ziņā – pārbaudīt to saturisko pareizību (skat. pēc analoģijas spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121. un 124. punkts, kā arī 2013. gada 28. novembris, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 66. un 69. punkts).

72 No minētā izriet, ka Vispārējā tiesa, atzīstot, ka Padome, apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos balstīdamās uz apstākļiem, kas ir izsecināti no citiem avotiem, nevis no valstu lēmumiem, ko ir pieņēmušas kompetentas iestādes, ir pārkāpusi Kopējās nostājas 2001/931 1. pantu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

73 Otrkārt, runājot par Vispārējās tiesas konstatēto pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, it īpaši no pārsūdzētā sprieduma 225. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir balstījusies vienīgi uz faktu, ka attiecībā uz apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos ietverto sarakstu ar terora aktiem, ko *LTTE* esot veikusi, sākot no 2005. gada, nav bijis atsauces uz valstu lēmumiem, kurus būtu pieņēmušas kompetentas iestādes. Vispārējās tiesas konstatējums par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi tādējādi ir tiešas sekas konstatējumam par Kopējās nostājas 2001/931 1. panta pārkāpuma esamību; par šo konstatējumu tika pierādīts, ka attiecībā uz to ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

74 Līdz ar to kļūda tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa ir pieļāvusi 1. panta interpretācijā, ir izraisījusi arī kļūdas tiesību piemērošanā pieļaušanu attiecībā uz tās konstatējumu, ka Padome nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

75 Tomēr ir jāatgādina, ka, ja Vispārējās tiesas nolēmuma pamatojumā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet ir acīmredzami, ka tā rezolutīvā daļa ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar izraisīt minētā sprieduma atcelšanu un pamatojums ir jāaizstāj (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150. punkts, kā arī 2015. gada 5. marts, Komisija u.c./*Versalis* u.c., C-93/13 P un C-123/13 P, EU:C:2015:150, 102. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Tā tas ir šajā gadījumā.

77 Kā Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 167. punktā, Padome apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos atsaucas uz *LTTE* militāro sakāvi, par ko 2009. gada maijā bija paziņojusi Šrilankas valdība, paužot uzskatu, ka, "lai gan [šī] militārā sakāve ir būtiski vājinājusi [*LTTE*] struktūru, tomēr visticamāk, ka šī organizācija turpinās veikt terora aktus Šrilankā".

78 Runājot par apstākļiem, ar kuriem Padome pamato šo vērtējumu, vienīgais apstāklis, uz kuru Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētajā spriedumā, ir apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos ietvertais saraksts ar terora aktiem, ko *LTTE* esot veikusi, sākot no 2005. gada. Kā izriet no minētā sprieduma 168. punkta, laikposms, uz kuru attiecas šis saraksts, saskaņā ar apstrīdētajām regulām ilgst līdz 2009. gada aprīlim vai līdz 2010. gada jūnijam. Šajā ziņā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka, lai gan pirmās un otrās apstrīdētās īstenošanas regulas, proti, Īstenošanas regulas Nr. 83/2011 un Nr. 687/2011 (turpmāk tekstā kopā – "pirmā un otrā apstrīdētā īstenošanas regula"), pamatojumos bija minēti trīs šķietami terora akti, ko *LTTE* esot paveikusi laikā no 2010. gada 27. aprīļa līdz 12. jūnijam, tātad – pēc 2009. gada maijā notikušās tās militārās sakāves, Padome vēlāk grozīja apstrīdēto tiesību aktu pamatojumus, trešās līdz astotās apstrīdētās īstenošanas regulas, proti, Īstenošanas regulu Nr. 1375/2011, Nr. 542/2012, Nr. 1169/2012, Nr. 714/2013, Nr. 125/2014 un Nr. 790/2014 (turpmāk tekstā kopā – "trešā līdz astotā apstrīdētā īstenošanas regula"), pamatojumos svītrojot atsauci uz šiem trim aktiem. Trešās līdz astotās apstrīdētās īstenošanas regulas pamatojumā minētais pēdējais terora akts ir datēts ar 2009. gada 12. aprīli un līdz ar to ir agrāks par šo militāro sakāvi. Rakstveida atbildēs uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem Padome skaidroja, ka šis grozījums ir apstrīdēto tiesību aktu pamatojumu "atjauninājums", kas ir veikts, jo ir iegūta jauna informācija.

79 Līdz ar to, tā kā nav nevienas citas pārliecinošas norādes, trešās līdz astotās apstrīdētās īstenošanas regulas pamatojumā nav minēts neviens apstāklis, kas varētu pamatot Padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru, neņemot vērā minēto militāro sakāvi, *LTTE*, visticamāk, bija nodoms turpināt veikt terora aktus Šrilankā. Tomēr, ņemot vērā, ka šī pati militārā sakāve radīja nozīmīgas izmaiņas situācijā, kuras varētu ietekmēt riska, ka *LTTE* varētu iesaistīties ar terorismu saistītās darbībās, saglabāšanos, Padomei minētajos pamatojumos bija jāmin apstākļi, kas varētu pamatot šo vērtējumu. Līdz ar to trešajai līdz astotajai apstrīdētajai īstenošanas regulai nav sniegts pietiekams pamatojums, un tas var izraisīt to atcelšanu.

80 Runājot par pirmo un otro apstrīdēto īstenošanas regulu, ir jākonstatē, ka Padome tās atcēla un aizstāja ar turpmākajām apstrīdētajām īstenošanas regulām, vienlaikus atjauninot pamatojumos ietverto motivāciju, jo bija iegūta jauna informācija. Šis atjauninājums izraisīja norādes uz trim šķietamiem terora aktiem, ko *LTTE* esot veikusi laikā no 2010. gada 27. aprīļa līdz 12. jūnijam un tātad – pēc šīs organizācijas militārās sakāves, svītrošanu. Padome turklāt nav atsaukusies uz norādi par šiem trīs šķietamajiem terora aktiem saistībā ar šo apelācijas sūdzību, lai gan Tiesa bija uzdevusi jautājumu par apstrīdēto tiesību aktu pietiekamu pamatojumu attiecībā uz *LTTE* iespējamo nodomu turpināt veikt terora aktus Šrilankā, lai arī 2009. gada maijā bija notikusi tās militārā sakāve. Tādējādi ir acīmredzams, ka norāde uz minētajiem trim šķietamajiem terora aktiem nekādā ziņā nevar ļaut izdarīt secinājumu par pirmās un otrās apstrīdētās īstenošanas regulas pamatojuma pamatotību.

81 Šādos apstākļos pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa ir jāuzskata par pamatotu attiecībā uz visiem apstrīdētajiem tiesību aktiem. Tādējādi otrā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

82 Ar trešo pamatu Padome, kuru atbalsta Apvienotā Karaliste un Komisija, apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 177. un 205.–208. punktā, neuzskatot, ka Apvienotās Karalistes 2001. gada lēmums aizliegt *LTTE* ir pietiekams pamats *LTTE* atstāšanai strīdīgajā sarakstā, ir pieļāvusi kļūdu

tiesību piemērošanā. Padomes ieskatā Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, uzskatot, ka norādes apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos uz apstākļiem, kas ir pamatojuši šo lēmumu, neesamība liedza Padomei uz to balstīties. Pretēji tam, ko esot uzskatījusi Vispārējā tiesa, šai tiesai neesot bijuši jāzina motīvi, kas bija pamatojuši minēto lēmumu, jo uz šiem motīviem neesot attiecināma Savienības tiesas pārbaude.

83 *LTTE* šo argumentāciju apstrīd.

Tiesas vērtējums

84 Ir jākonstatē, ka, ciktāl trešais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, uzskatīdama, ka Apvienotās Karalistes 2001. gada lēmums aizliegt *LTTE* vien nebija pietiekams pamats, uz ko balstīt apstrīdētos tiesību aktus, šis pamats un otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa daļēji sakrīt.

85 Tomēr neatkarīgi no tā, vai ir pamatots Padomes trešajā pamatā izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot kļūdījusies, atzīdama, ka norādes neesamība apstrīdēto tiesību aktu pamatojumos uz apstākļiem, kas ir pamatojuši šo lēmumu, liedza Padomei uz to balstīties, ir jāatgādina, ka no otrā apelācijas sūdzības pamata pirmās daļas izvērtējuma katrā ziņā izriet, ka ievērojamā laika dēļ, kāds bija pagājis starp Apvienotās Karalistes lēmumu, kuri tika izmantoti par pamatu *LTTE* sākotnējai iekļaušanai strīdīgajā sarakstā, pieņemšanu, šo iekļaušanu sarakstā un apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanu, no vienas puses, kā arī 2009. gadā notikušo militāro sakāvi, no otras puses, Apvienotās Karalistes 2001. gada lēmums aizliegt *LTTE* nebija pietiekams pamats, uz ko balstīt apstrīdētos tiesību aktus.

86 Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats ir neefektīvs.

87 Tā kā visi izvirzītie apelācijas sūdzības pamati ir noraidīti, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

88 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Šī paša reglamenta 138. panta, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, 1. punktā ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

89 Tā kā Padomes apelācijas sūdzība tika noraidīta, tad saskaņā ar *LTTE* prasījumiem ir jāpiespriež Padomei segt savus, kā arī atlīdzināt *LTTE* tiesāšanās izdevumus.

90 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kuras iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

91 Saskaņā ar šīm tiesību normām Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Apvienotā Karaliste, kā arī Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (*LTTE*) tiesāšanās izdevumus;

3) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]